

Tha iad a' strì ris a' ghiomadaireachd mu na cladaichean so car mar a tha iad an Innse Gall. Tha na tuathanaich a' faighinn dà fhichead cent am punnd orra aig bun na h-ursann aca fhéin. Togaidh an carbad-iaruinn an uair sin iad, is théid an reic air son prìs mhóir am Boston, is an New York. Tha a' mhuir ciùin, sìtheil aig àm iasgach nan giomach, (nach eil a' mairsinn ach sia seachduinean), is chan eil iad an sàs a' cur 's a' togail nan cliabh ach o éirigh gréine gu meadhon-là timchioll nan oitirean aca fhéin. Chan eil so ach 'n a fheala-dhà an taice ri na Siaraich an Eilean Leódhais a bhios a' sgoltadh nan tonn cho fada a muigh ris na h-Eileana Flannach air eiriridh nan giomach.

Tha iasgach nam bradan, nam bànan, 's nam breac saor is an asgaidh. Tha iad ag ràdh gun aithnichear Gàidheal a rugadh 's an t-seann dùthaich an còmhnuidh an uair a bhios e a' breacach oir bidh sùil aige thar a ghuailne an dràsda 's a rithist gun fhios nach tig an t-uachdaran air a mhuin!

Chan eil so buileach fìor a thaobh sealg an fhéidh 's an Fhogharaidh. Feumaidh duine trì dolar a phàidheadh do'n Luchd-Riaghlaidh air son cead-seilge fhaighinn, is chan fhaod thu ach dà fhiadh a mharbhadh eadar meadhon an Dàmhair is deireadh na Samhna.

'S ann 's a' chlachan Ghàidhealach an Eilean Cheap Breatann a tha bunaitean dùthchasach, is dòchas dìleabach na Gàidhlig. Thàtar a' dèanamh mòr-othail mu na Mòdan gun teagamh. Tha sgaoth de na Americanaich a' tighinn thugainn a h-uile bliadhna gu riaghailteach a thogail dhealbhan, is a dh'fhoighneachd cheisdean mu na dannsaichean Gàidhealach, is piob-mhór Mhic Cruimein. Is dòcha gu bheil éifeachd air choireigin 's an dol-a-mach a tha so. Their na bodaich 's a' chlachan Ghàidhealach nach eil anns an iomairt so ach leisgeul air son airgid a dhèanamh. Their iad cuideachd gur h-i a' Ghàidhlig clach-stéidheachaidh dìleab ar n-athraichean, is ma bheir sinn cùl nan cóig dhith a nis gu fàs an t-àl òg suas gun eòlas, is gun mheas air litreachas no eachdraidh ar sìnnse.

Am beachd cuid eile de na bodaich tha iad a' cumail a mach gum b' e glé dhoirbh a' Ghàidhlig a chumail beò eadhon an Albainn Nuaidh an diugh oir tha a leithid de chinnidhean eile a' tàmh anns an dùthaich, gu h-àraidh na Frangaich, a tha cho dèanadach a thaobh gach cleachdadh Frangach a chur fo chomhair an t-sluaigh.

Their feadhainn eile gu feum iad an toiseach a bhith cinnteach gu bheil "Biadh, Aodach, is Tigh" aca. An uair a gheibh iad na sochairean sin bheir iad cùl-taice do'n Ghàidhlig.

A dh'aindeoin gach caochladh beachd a tha r'a chluinntinn eadar beinn is bealach tha dùsgadh dùthchasach an anam a' Ghàidheil an Eilean Cheap Breatann an diugh. Tha a' Ghàidhlig air fàs fasanta aon uair eile, agus le treòrachadh a tha socair, faicilleach, faodaidh na Gàidheil na subhailcean dùthchasach aca fhéin a chraobh-sgaoileadh do na fineachan eile a tha mun cuairt orra. Ri tìde nach math a dh'fhaodas na fineachan eile, is tha fios aig Dia gu bheil iad lionmhor, cuid de'n ealain aca fhéin aiseag a null thugainn-ne.